

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ ІННОВАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

В складних та швидкозмінних конкурентних умовах зовнішнього середовища підприємство не може функціонувати без реалізації підходів до розвитку власного потенціалу. Формування ж останнього відповідно до сучасних тенденцій функціонування світової економіки має носити інтенсивний характер, що, в свою чергу, потребує впровадження інновацій. Лише у цьому разі підприємство отримує здатність до формування довгострокових конкурентних переваг та забезпечення економічної безпеки на перспективу на основі постійного та комплексного розвитку потенціалу.

Питання інноваційної безпеки всебічно вивчалися багатьма вченими, серед яких: Горфинкель В.Я, Денисенко М.П., Ільякова І.Є., Кириченко О.С., Крондратьєв М.Д., Краснощоківа Ю.В., Кулаженко В.В., Лиштван К.В., Максимова Т.С., Маслак О.О., Науменко Є.Ю., Ніколаєнко А.І., Олейніков О.О., Полінкевич О.М., Ревак І.О., Семиноженко В.П., Сухоруков А.І., Федоренко В.Г., Філімонова О.В., Шибіна А.В., Шкарлет С.М. та ін. Проте наявними залишаються проблеми розуміння методичних основ дослідження стану інноваційної безпеки підприємства.

Ґрунтуючись на результатах досліджень [4, 6], можна зауважити, що інноваційна безпека як стан суб'єкта господарювання, обумовлений впливом внутрішніх та зовнішніх факторів, який забезпечує стабільний розвиток підприємства за рахунок цілеспрямованої діяльності щодо впровадження прогресивних змін у всіх сферах функціонування на основі мінімізації ризиків та втрат від проявів загроз з метою отримання довгострокових конкурентних позицій на ринку та створення високого потенціалу інноваційного розвитку. До

складу інноваційної безпеки належать наступні підсистеми: ресурсна, продуктова, технологічна, організаційна та кадрова.

Ґрунтуючись на структурі інноваційної безпеки, представимо її модель в контексті функціонування підприємства [1], як відкритої системи (рис. 1).

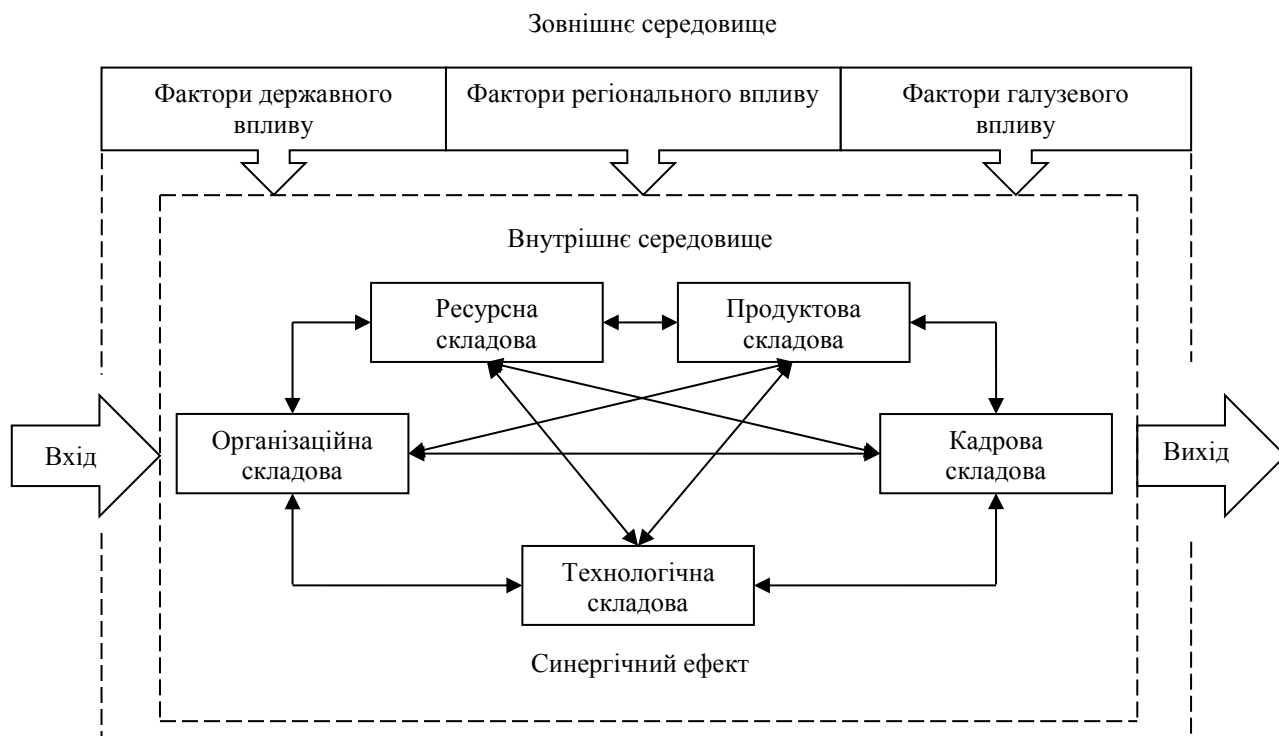

Рис. 1. Модель інноваційної безпеки підприємства, як відкритої системи

Розглядаючи ж управління інноваційною безпекою в контексті оперативного, тактичного та стратегічного управління, дозволяє побудувати наступний цільовий ланцюг [3, 5]: безпосереднє впровадження інновацій створює у разі належної ефективності передумови поліпшення якісного стану підприємства, зміцнення його конкурентного статусу та формування інноваційного потенціалу функціонування, що, у свою чергу, виступає фундаментом забезпечення належного рівня інноваційної безпеки та темпів інтенсивності розвитку суб'єкта господарювання. Це дозволяє охарактеризувати управління інноваційною безпекою з точки зору дворівневої моделі, що передбачає досягнення та підтримку її рівня на основі дослідження стану та виявлення ключових загроз.

Що ж стосується встановлення загроз інноваційній безпеці [1, 2], їх виявлення має здійснюватися із використанням спеціального інструментарію,

реалізація якого здійснюватиметься в контексті дієвого методичного підходу (рис. 2).

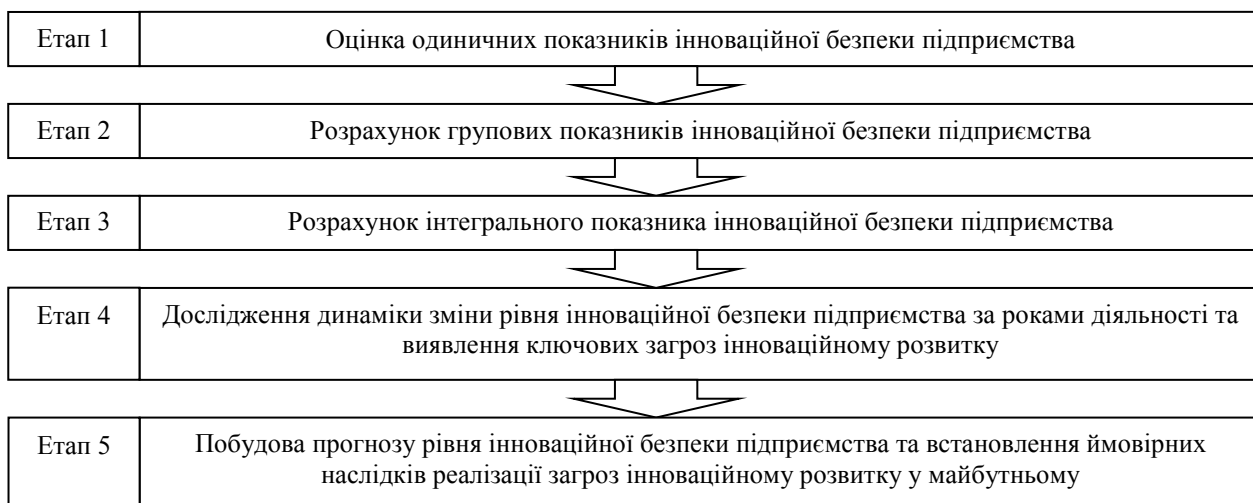

Рис. 2. Дослідження стану інноваційної безпеки підприємства

Варто зауважити, що набір одиничних показників, від якого залежатиме якість проведення дослідження, не може бути універсальним. Він має формуватися залежно від сфери діяльності підприємства, поєднуючи у собі кількісні та якісні показники, що найбільш повно дозволять виявити загрози інноваційному розвитку суб'єкта ринку.

Література

1. Діденко Є. О. Управління економічною безпекою підприємства : автореферат дис. ... канд – та екон. наук : 08.00.04 – Економіка та управління підприємствами (за видами діяльності) : захищена 14.02.2012 / Є. О. Діденко ; КНУТД. – К., 2012. – 20 с.

2. Діденко Є. О. Оцінка рівня економічної безпеки підприємства та прогнозування її рівня в майбутньому / Є. О. Діденко, В. І. Бокій // Економіка: проблеми теорії та практики. – Дніпропетровськ : ДНУ, 2009. – №257. Т.5. – С. 1332-1336.

3. Касич А.О. Теоретичні та практичні аспекти управління конкурентоспроможністю підприємства / Касич А.О., Глущенко Д.О. // Економіка та держава. – 2016. – №11. – С. 65-70.

4. Кулаженко В. В. Особливості інноваційної складової економічної

безпеки підприємства / В. В. Кулаженко // Вісник КНУТД. – №2. – 2012. – С. 123-127.

5. Харченко Т.О. Формування стратегії розвитку корпоративних структур на основі життєвого циклу / Т.О. Харченко, С.М. Невмержицька, Т.Р. Цалко / Економічний розвиток: теорія, методологія, управління: збірник статей V Міжнародної науково-практичної конференції (26-28 листопада 2018 р., м. Прага). – Nemoros s.r.o., – Prague, – 2018. – 290с. – С. 105-112.

6. Шкарлет С. М. Економічна безпека підприємства : інноваційний аспект : монографія / С. М. Шкарлет. – К. : Книжкове вид-во НАУ, 2007. – 436 с.

УДК 331.554

Борецька Н.П., д.е.н, професор
Бобко Є.О.
Київський національний університет
технологій та дизайну

ОСНОВНІ НАСЛІДКИ ЗОВНІШНЬОЇ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

В кінці ХХ на початку ХХІ століть міжнародна міграція робочої сили стала однією з складових процесу глобалізації світової економіки. Вона охоплює практично всі континенти і країни, всі соціальні групи населення – весь світ – як розвинуті країн, так і країн «третього світу». Формування глобального ринку праці є результатом зростання міжнародної мобільності трьох основних факторів виробництва – інфляції, капіталу і праці. Міжнародний рух факторів виробництва підпорядковується тим же законам, що і міжнародна торгівля : фактори виробництва переміщуються в ті країни, де за них більше платять.

Економічною підставою міжнародної міграції робочої сили є відчуження безпосередніх виробників від виробництва, посилення взаємозв'язку країн та